

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۳۱

انیتا احمدی

چانه زني ها برسر نامزد ریاست جمهوری آینده افغانستان؛ کي برنده میدان خواهد شد؟

شخصیت ها و جریان های سیاسی افغانستان، مذاکرات شان را برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری 2019 آغاز کرده اند. مطابق تقویم کمیسیون انتخابات، تا کمتر از یک ماه نامزدان انتخابات ریاست جمهوری باید ثبت نام کنند.

رهبران جمعیت، جنبش و وحدت، برای دو روز متوالی پشت درهای بسته درباره انتخابات ریاست جمهوری به گفت و گو پرداختند.

سران احزاب سه گانه توافق کرده اند که نامزد مشترکی را معرفی خواهند کرد. البته منابع می گویند که تا هنوز روی نامزد مشترک توافق صورت نگرفته است.

با این حال ناظران به این باور اند که اگر سران ائتلاف در مورد یک نامزد بیرون از این بلوک سیاسی به توافق برسند، سه جریان سیاسی با موضع قوی تر وارد انتخابات خواهد شد.

هر سه جریان سیاسی تلاش دارند که در مذاکرات شان بیشترین امتیاز را به دست آورند. جمعیت اسلامی، سه دوره نامزد مستقل در انتخابات ریاست جمهوری داشته است. برخی رهبران این جریان تلاش دارند که سنت تاریخی را حفظ کنند و بار دیگر در انتخابات نامزد معرفی کنند. برخی از سران جمعیت با اشاره به انتخابات 2009 و 2014 ریاست جمهوری، خواهان مشارکت در قدرت و به دست آوردن پست معاونیت نخست ریاست جمهوری هستند. در این میان، جمعیت با چلنج بزرگ چند دستگی و تشتت روبروست. هر یک از سران جمعیت اسلامی، خویشتن را مستحق رسیدن به کرسی دولتی و قدرت می دانند و تلاش می ورزند مانع دیگری شوند. جمعیت اسلامی فاقد رهبری یک پارچه، منسجم و واحد است. به همین دلیل، دشوار است سران جمعیت اسلامی، روی معرفی نامزد واحد به انتخابات ریاست جمهوری و گزینش چهره بی به معاونیت سایر نامزدان به توافق برسند.

از سوی دیگر، جنبش ملی که دارای رهبری واحد و یکدست است، در انتخابات ریاست جمهوری 2014 توانست کرسی معاونیت نخست ریاست جمهوری را به دست آورد. به ازبیک ها که به لحاظ نفوس و جایگاه اجتماعی در رده چهارم قرار دارند، به دست آوردن کرسی معاونیت ریاست جمهوری یک دست آورد تاریخی بود. این حزب سیاسی که دارای پایگاه اجتماعی قابل توجه است، در انتخابات 2019 تلاش خواهد ورزید جایگاه خویش را در مناسبات قدرت تحکیم ببخشد و امتیازات بیشتری را به دست آورد.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

شاخه حزب وحدت به رهبري محمد محقق نیز از شکست هاي متوالي در سه دوره انتخابات درس گرفته است. رهبري اين حزب در پانزده سال گذشته حتا در معاونيت دوم رياست اجرايي، نقش اپوزيسيون را بازي کرده. آنان تلاش خواهند ورزید در حکومت آینده «پوزيسيون» باشند تا اپوزيسيون!

هر سه جريان سياسي با واقع گرايبي تمام در تلاش پيشکش کردن یک گزینه شايسته به مقام رياست جمهوري هستند. با اين حال، در نشست هاي گذشته نتوانسته اند روي مهرة مشخص به توافق برسند. برخي سران ائتلاف بزرگ از سه چهره پشتون تبار (عمر داوودزي، زلمي رسول و حنيف اتمر) به عنوان گزینه هاي اصلح به انتخابات رياست جمهوري ياد کرده اند. اما مهرة هاي اصلي جمعيت اسلامي با قاطعيت با اين گزینه ها مخالفت ورزیده اند. آنان خصومت ديرينه با حنيف اتمر دارند. اتمر عضو سابق حزب دموکراتيک خلق بوده و پايش را در نبرد با مجاهدين از دست داده است. احزاب سه گانه در هر اتفاق بدی، پاي اتمر را دخيل مي دانستند و یک سال پيش پس از وقوع حادثه يي در کابل، خواهان برکناري او از کرسی مشاوريت امنيت ملي شدند.

سران ائتلاف بزرگ، عمر داوودزي را هم گزینه مناسب نمي داند. داوودزي سابقه عضويت در حزب اسلامي گلبدین حکمتيار را دارد و از نفوذ چندانى در ميان پشتون ها برخوردار نيست.

زلمي رسول، وزير خارجه حکومت حامد کرزي، چهره يي ساکت، کم مدعا و به شدت محافظه کار است. او متعلق به بارکزيي هاي کندهار است و به لحاظ فرهنگي تاجيک کابلي حساب مي شود. زلمي رسول در انتخابات 2014 نیز نامزد بود؛ اما نتوانست اعتماد مردم و جريان هاي سياسي را به دست آورد. ناظران، زلمي رسول را فاقد کاريزمائي لازم براي به دست آوردن کرسی رياست جمهوري مي دانند.

اما احزاب سه گانه روي اين که از محمد اشرف غني در انتخابات حمايت نکنند، متفق القول هستند. غني در چهار سال و اندي قدرتش، از هيچ تلاشي براي آسيب رساندن به احزاب جهادي و سياسي دريغ نکرده است.

رئيس جمهور غني که ديگر جايي در ميان ساير اقوام براي خودش نمي بيند، تمام توانش را براي بسيج سازي پشتون ها آغاز کرده است. او سفرهاي زود هنگام انتخاباتي اش را به ولايت ها آغاز کرده است. در روز هاي پسين، به هلمند، کندهار، بادغيس، هرات، پکتيا، پروان، باميان، کاپيسا و بلخ رفته است. غني در اين سفرها تلاش ورزید که خود را چهره ريفورمست و ترقي خواه معرفي کند. براي همين، در سفر هاي ولايتي پروژه هاي عمراني را براي چندمين بار افتتاح کرد و وعده هاي تازه به مردم داد. غني باري گفت که ديگر اهميتي به احزاب جهادي قايل نيست. زيرا، او حمايت جوانان را که اکثريت نفوس جامعه را تشکيل مي دهند، با خود دارد. در همين حال مهم ترين پشتوانه غني در انتخابات پيش رو، کميسيون انتخابات افغانستان است. اين کميسيون در انتخابات پارلماني هم ثابت کرد که آزادي عمل ندارد و مطابق فرمان ارگ رياست جمهوري رفتار مي کند.

در سوي ديگر، عبدالله عبدالله، رئيس اجرايي حکومت متمایل است که بار ديگر شانس خويش را براي احراز کرسی رياست جمهوري بيازمايد. اما باور ها بيشتر بر اين است که آقاي عبدالله ديگر متحدان سياسي خويش را با خود ندارد. با اين حال او، در تلاش است که دوستان سابقش را متقاعد سازد که بارديگر به او اعتماد کنند. عبدالله عبدالله مي پندارد که در حوزه جبهه متحد سابق تنها چهره يي است که مي تواند اعتماد جامعه جهاني را به دست آورد. او که در دو دوره انتخابات به دليل مخالفت و اشنگتن، لندن، اسلام آباد و انقره از دست يابی به کرسی رياست جمهوري باز ماند، در چهار سال تمام توانش را به کار بست تا به امريکا و کشورهاي غربي ثابت سازد که متحد قابل اعتماد و ثابت قدم است. عبدالله عبدالله متهم بود که مهرة يي وابسته به کشورهای منطقه از جمله ايران و روسيه است. اما او در چهار سال پسين از آزمون امريکايي ها موفقانه به درآمد!

روي هم رفته، میدان انتخابات ریاست جمهوری پیش رو بسیار پیچیده است. زیرا، به قول یکی از سران سیاسی، افغانستان در پانزده سال گذشته هرگز به لحاظ سیاسی تا این اندازه متشتت و چند پارچه نبوده است. این چند دستگی و هرج و مرج ناشی از سیاست هایی است که اشرف غنی اعمال کرده است. کمتر از پنج ماه به انتخابات ریاست جمهوری فرصت باقی مانده است. اما کمیسیون های انتخاباتی تاکنون نتیجه انتخابات پارلمانی را اعلام نکرده اند. قرار بود در 20 عقرب نتیجه انتخابات اعلام شود، اما کمیسیون گفت که قادر نیست در تاریخ تعیین شده نتایج را اعلام کند. با توجه به تقلب های گسترده انتخاباتی و بحران مدیریت در کمیسیون های انتخابات، اعلام نتیجه نیز به درد سر تازه در برابر حکومت وحدت ملی تبدیل خواهد شد. همه نامزدان انتخابات ادعای پیروزی دارند و هیچ یک از آنان نتیجه را نخواهند پذیرفت.

با تشکر از روزنامه آرمان ملی